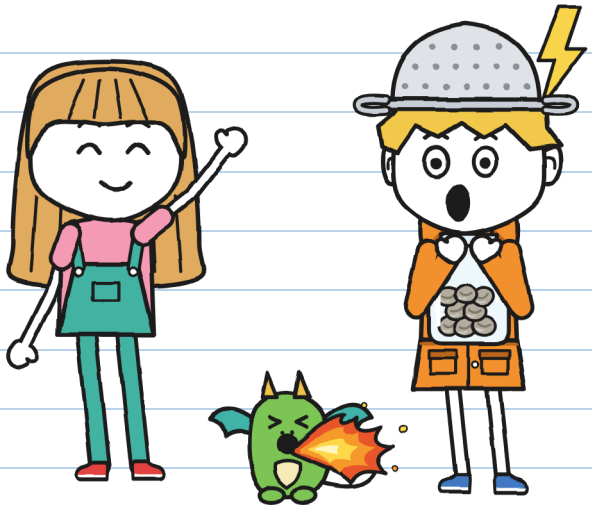
NEĮMANOMI PRISTATYMAI · 2

Neatidaryti prieš griaustinį

Lui Eriksson

(Gunio sąsiuvinis)

DYDIS M
Vidutinis lygis · 9+

NEĮMANOMI PRISTATYMAI · 2

Neatidaryti prieš griaustinį

Tekstas ir iliustracijos: Lui Eriksson

DYDIS M · Vidutinis lygis · 9+

Lietuviškas leidimas: LinguAula

Pirmasis leidimas: 2026

© 2026 Lui Eriksson · info@linguaula.com

Galima laisvai kopijuoti – klasei ir namams.

Antroji serijos knyga. Pirmoji: „Šis siuntinys kandžiojasi“.

LinguAula

Kiekvieno skyriaus užduotys: linguaula.com

Rašant šią knygą nenukentėjo nė vienas griaustinis. –].

Ir niekam kitam. –J.

Jei jį rasi, neatidaryk prieš griaustinį.

TIK PASAKOJE

Šis antspaudas žymi tai, kas nutinka tik pasakoje: tu to nedaryk. Jei tai trunka kelis puslapius, užrašyta NUO ČIA ir IKI ČIA. Per tikrą audrą vadovaukis 76 puslapiu. –J.

KAS YRA KAS

Gunis. Šeštadienių kurjeris. Audrų medžiotojas (daugmaž). Tai jo sąsiuvinis.

Julita. Skaičiuoja sekundes tarp žaibo ir griaustinio. Rašo žaliai ir pasirašo J.

Trupinukė. Drakono mažylė. Mėgdžioja Gunį. Viską.

Tonis. Dviračiu veža ŽAIBO siuntas. Per dešimt minučių arba nemokamai.

Flora. Kanalo g. 9 sodininkė. Už akmenis nepasirašo.

Vera. Prižiūri drakonus Drakonų namuose, šalia Floros namų. Pas ją gyvena Trupinukė.

Mara. „Neįmanomų pristatymų" savininkė. Dėvi raganos skrybėlę. Žino daugiau, nei sako.

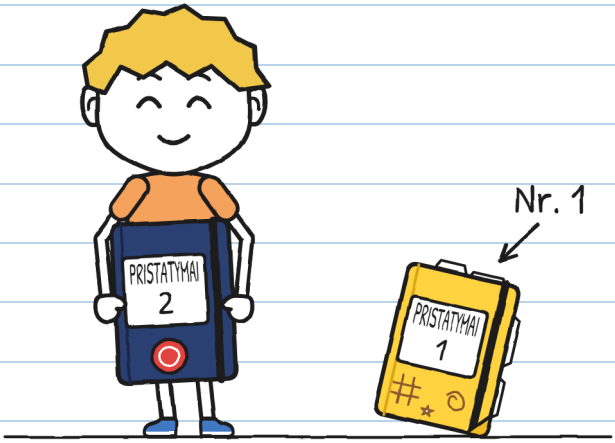

R. Siunčia siuntinius, kurių niekam nepavyksta pristatyti. Niekas netaria R. vardo.

PRISTATYMŲ SĄSIUVINIS 2
Gunio

OFICIALUS.

„Oficialus“ reiškia, kad pirma skaitau aš. Oficialiai. –].

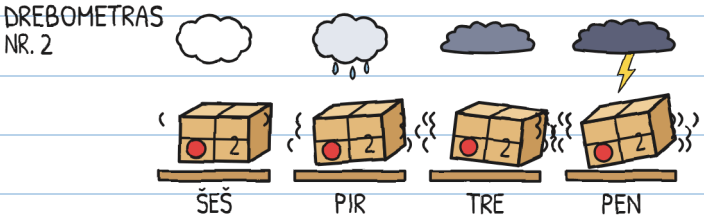
Pirmasis sąsiuvinis pasibaigė: jis pilnas. Šitą man davė Mara, parduotuvės savininkė, su savo antspaudu ant viršelio. Ji sako, kad oficialiuose sąsiuviniuose nepiešiama. Pažiūrėsim.

SKYRIUS 1

Audrų medžiotojas

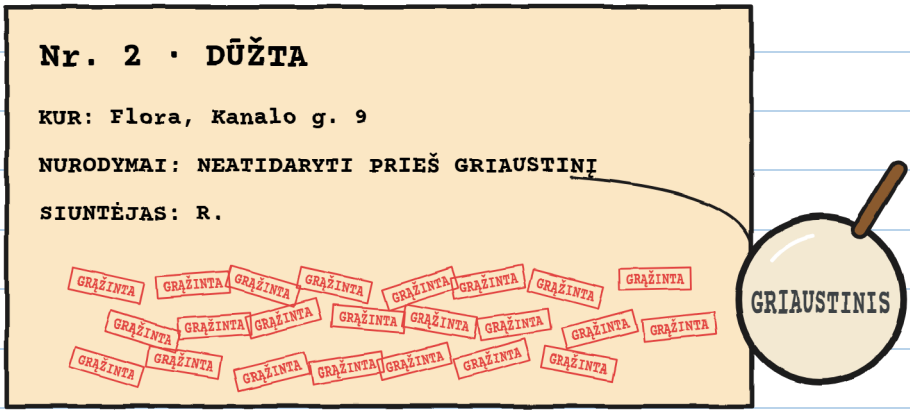
Maros parduotuvėje yra siuntinys, kuris dreba. Nuo praėjusio šeštadienio – kasdien vis stipriau.
Aš jo neliesiu.
Paskutinis, kurį pristatėme Julita ir aš, buvo kiaušinis.
Dabar tai Trupinukė, drakono mažylė, kuri mėgdžioja viską, ką darau.

Parduotuvėje priešais mano namus liko devyniolika grąžintųjų. Tas, kuris dreba, skuba labiau už kitus.

Jis dreba ne iš baimės: šeštadienį, šeštą vakaro, ateis audra. Orų prognozėje tai patikrinau šešis kartus. –].

Kas gauna grąžintą siuntinį, privalo pasirašyti ant etiketės rašalu, kuris nenusitrina, – tokiu, koks yra Julitos žaliame flomasteryje. Jei ne, auštant jis parskrenda atgal į savo lentyną. Visus juos siunčia tas pats žmogus: R.

Ant Nr. 2 buvo dvidešimt trys antspaudai GRĄŽINTA.

Dvidešimt trys. Suskaičiavau du kartus. –J.

– Dvidešimt tris kartus pati jį vežiau, – pasakė Mara.
– Ir nė karto per audrą.

Šeštadienį dešimtą valandą Mara laukė mūsų prie prekystalio su Nr. 2. Tonis jau buvo ten: šeštadieniais mes trys parduotuvėje atliekame bausmę už tai, kad be leidimo pristatėme Nr. 1.

– Šitą, – pasakė Mara, – pristatote jūs. Šią popietę.

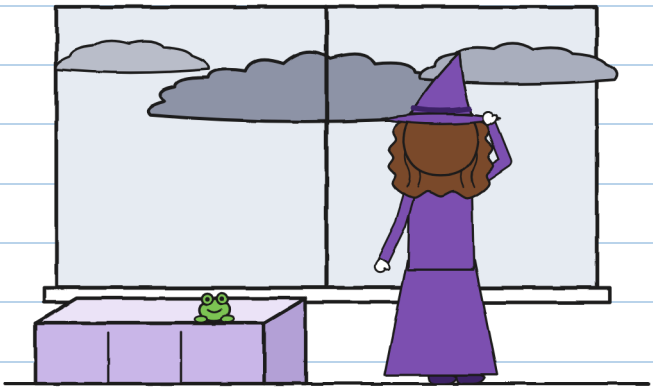
Julita pašoko taip aukštai, kad vos neprisilietė prie lentelės LIKO 19.

Mara iškėlė tris sąlygas ir suskaičiavo jas ant pirštų:

1. Išeinate penktą, prieš audrą, ir pasiliekate pas Florą, kol ji praeis.
2. Jūsų šeimos ir Flora jau žino.
3. Taisyklė ta pati, kuri parašyta etiketėje: neatidaryti prieš griaustinį. Ir tinka tik tas, kuris virš galvos, o ne tolimi.

– O tu neini? – paklausė Julita.

– Man čia yra ką veikti, – pasakė Mara ir pažiūrėjo pro vitriną: dangus pilkėjo.

Kokių dalykų? –J.

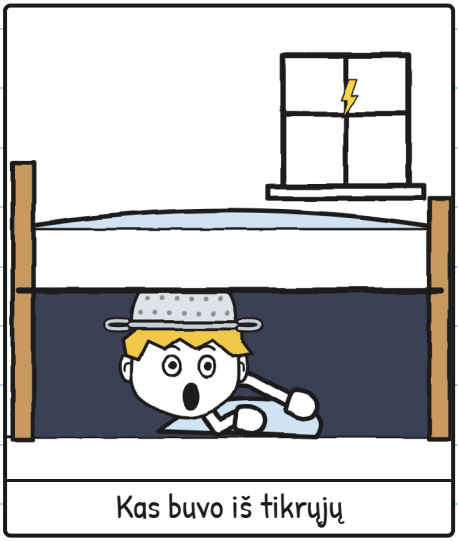
Julita pažiūrėjo į mane.
— O tau patinka audros?

Ir pasakiau tai, ką sako, kai į tave taip žiūri:

— Man jos labai patinka. Savo senajame rajone buvau profesionalus audrų medžiotojas.

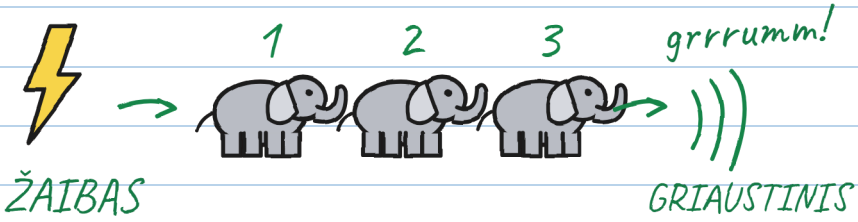
Ką pasakiau

Kas buvo iš tikrųjų

Profesionalas. Iš po lovos. —].

Julita išmokė mane skaičiuoti audras mano sąsiuvinyje, neatsiklaususi leidimo, kaip visada:

vienas dramblys, du drambliai, trys drambliai...

1 dramblys = 1 sekundė

3 drambliai = 1 kilometras (daugmaž)

0 dramblių = VIRŠ GALVOS!

↖ Tai griaustinis iš etiketės.
Tolimi siuntinio neatidaro.

Daugiau dramblių: tas žaibas trenkė toliau.

Išgirdai griaustinį, nors ir toli: greitai po stogu!

Kas žinoma, to mažiau bijoma. –].

Man nereikėjo jų skaičiuoti: man audros labai patinka. Bet užsirašiau, dėl visa ko.

Tonis perskaitė etiketę man per petį.
— ŽAIBAS audros metu nepristato.
Jis parodė smulkų šriftą ant kuprinės.
— Audros dar nėra, — pasakė Julita.
Tonis perskaitė jį iš naujo. Apie „dar" nebuvo nė žodžio.

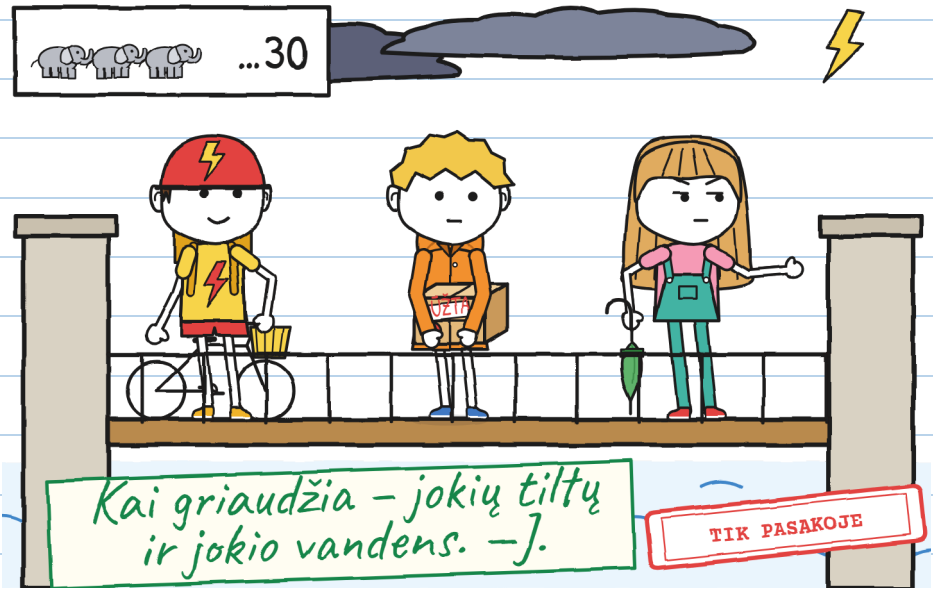

Smulkus šriftas buvo per smulkus. –J.

Ir jis prisijungė prie mūsų.
Penktą nuėjau namo lietpalčio.
— Užsivilk oranžinį, — pasakė mama. — Tikrai nori eiti? Juk tu, kai griaudžia...
— IKI, MAMA!

„Juk tu, kai griaudžia..." KĄ? –J.

Perėjome Didįjį tiltą, kai dangus jau buvo labai juodas. Naktį jį pakelia laivams. Per vidurį Julita labai rimtai pamojo vandeniui ranka: kanalas ir ji nesutaria.

Labai toli nušvito dangus. Iki griaustinio Julita suskaičiavo trisdešimt dramblių.

Grrrumm.

– Iki to žaibo – kokie dešimt kilometrų, – pasakė ji. – Pagal prognozę, audra ateis maždaug šeštą.

– Sugriaudė! – pasakė Tonis. – Jau galima atidaryti?

— Tas siuntinio neatidaro, — pasakė Julita. — Etiketėje minimas griaustinis – tas, kuris nugriaudi kartu su žaibu, nulis dramblių. Bet jau girdisi, ir to pakanka: greitai po stogu!
Nubėgome iki Kanalo gatvės. Aš apsimečiau kurčias.

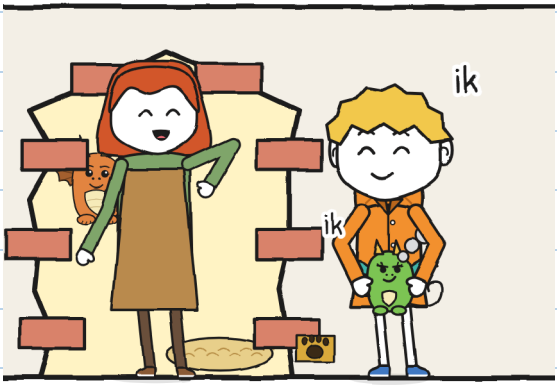
— Čia buvo žagtelėjimas? — paklausė Julita.
— Ne, — pasakiau. — Ik!

Man tai nutinka nuo mažens, bet tik per griaustinį: po kiekvieno griaustinio užeina žagsulio priepuolis, vienas žagtelėjimas kas tris sekundes. Kai audra virš galvos, nesustoju. Tai ne baimė: mano kūnas tai daro manęs nepaklausęs.

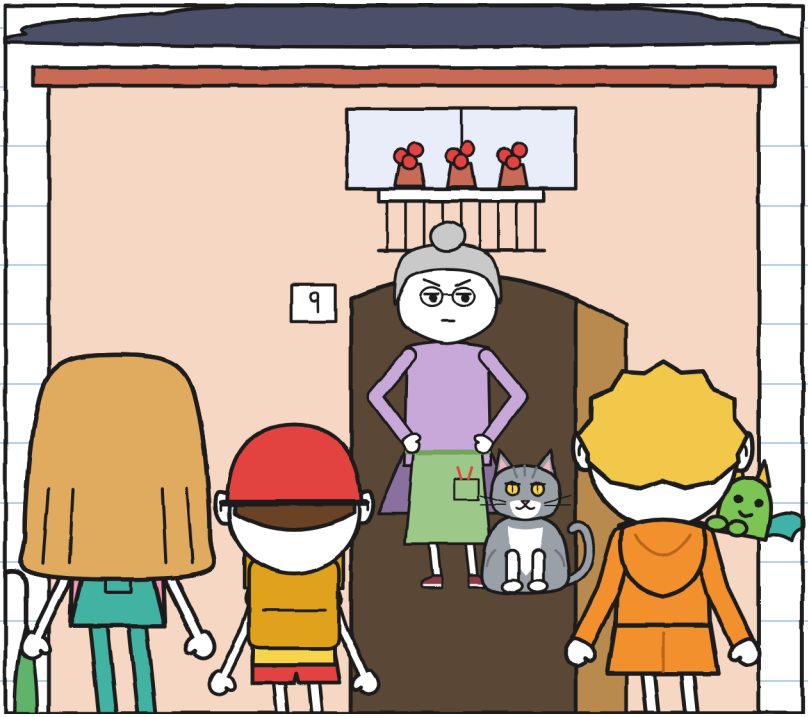
Tai vadinasi baimė. —J.

Vera, ta, kuri prižiūri drakonus, laukė mūsų prie savo durų, greta Floros durų, laikydama Trupinukę ant rankų: šeštadieniais Trupinukė vaikšto su manimi.
— Šiandien tik iki Floros namų: tai jos pirmoji audra, — pasakė Vera ir padavė ją man. — Ji mėgdžioja tave visame kame, taip pat ir tai, ką jauti. Jei išsigąs, netrauk jos: ji įsikimba. Kai audra praeis, tris kartus pabelskite į mūrą, ir ateisiu jos pasiimti.
— Aš nieko nejaučiu, — pasakiau. — Man audros labai patinka.

Toli sugriaudė. Aš padariau ik. Trupinukė padarė ik ir pro šnerves išpūtė dūmų.
— Vidun, greitai, — pasakė Vera.

Floros namas – tas su pelargonijomis: prieš du šeštadienius iš jo balkono ji mus stebėjo, kai ieškojome Drakonų namų durų, kurios atrodo kaip siena.

Flora atidarė, dar mums nespėjus paskambinti, ir pažiūrėjo į dėžę, į dangų ir į Trupinukę.
— Veros mažylė. Kad man tik nesvilintų paparčių, — pasakė ji. — Užeikite, nes pradės lyti. Ir įspėju: aš už akmenis nepasirašau.

VIENA ISTORIJA, ŠEŠI DYDŽIAI

Yra šeši dydžiai, nuo 3 iki 16 metų, ir daugiau nei 20 kalbų. XXS, XS, S, M ir L turi tuos pačius puslapius ir tuos pačius piešinius. XL – tai romanas. Keičiasi tik tai, kaip pasakojama.

DYDIS XXS · PRE-A1
JULITA PAGAUNA SEPTINTĄJĄ SĖKLĄ.

DYDIS XS · A1
Ant grindų liko viena sėkla. Julita ją pagavo. Septynios.

DYDIS S · A2
Vėl sužaibavo: ant grindų liko tik viena sėkla. Julita ją pagavo. Septynios.

DYDIS M · B1
Per kitą žaibą liko tik viena sėkla, ir Julita ją pagavo. Septynios.

DYDIS L · B2
Kai vėl sužaibavo, ant grindų liko viena vienintelė sėkla, ir Julita ją pagavo. Septynios.

DYDIS XL · B2-C1
Iliustruotas romanas · 13+
BEKM lygiai yra apytiksliai.

Kiekvienas savo dydžiu. Ta pati audra. –J.

ŠEIMOMS IR MOKYTOJAMS

Kiekvieno skyriaus užduotys: linguaula.com